

KOLEDA WĘDRUJĄCYCH DO BETLEJEM

F d G

A gdy się już spe - łni - ło Sło - wo, na - ro - dzin Zba - wcy przy - szła
Choć w noc gru - dnio - wą tru - dna dro - ga, po - przez za - mie - cie i za -
Przy żłó - bku za - wsze jest nam do - brze, gdy bło - go - sła - wi nam Dzie -
A kto w swym ży - ciu się za - gu - bił i do sta - je - nki dziś nie

4 C F d G

po - ra to do Be - tle - jem wnet za gwia - zdą wy - ru - szy - li - śmy dziś zwie -
wie - je, nas trud po - dró - ży nie za - trzy - ma, my wę - dru - je - my do Be -
ci - na. Świa - te - łka szczę - ścia w ser - cach pło - ną jak przy Wi - gi - lii blask cho -
przyj - dzie, niech cho - ciał skru - chy łzę u - ro - ni, bo wciąż go ko - cha Pan Zba -

8 C F C G7 C

czo - ra. Śpie - szmy wszy - scy wraz! Do Be - tle - jem czas! Śli - czna gwiaz - dko, pro - wadź nas.
tle - jem.
i - nek.
wi - ciel.

12 F C G7 C

Śpie - szmy wszy - scy wraz! Do Be - tle - jem czas! Śli - czna gwiaz - dko, pro - wadź nas.

